Jedno ciało i wiele darów

Zbór, relacje i służba • 1 Kor. 12:12–27; Rz 12:3–8

Myśl przewodnia

Różnorodność darów ma wzmacniać współpracę i szacunek, szczególnie wobec mniej widocznych osób.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

W 1 Kor. 12 Paweł porównuje chrześcijańską wspólnotę do ciała. Ciało ma wiele różnych części. Gdyby wszystkie chciały wykonywać tę samą czynność, nie potrafiłoby działać prawidłowo.

Różnorodność ludzi nie musi prowadzić do rywalizacji. Jedni potrafią uczyć, inni organizować, pomagać albo pocieszać. Takie działania mogą służyć wspólnemu dobru.

Paweł podkreśla, że na szacunek zasługują także te części ciała, które wydają się mniej zauważalne. W grupie oznacza to troskę o osoby ciche, mniej sprawne albo nowe.

W Rz 12:3–8 pojawia się kolejna lista darów i zadań. Przeczytaj ją i sprawdź, które słowa powtarzają myśl o wspólnej odpowiedzialności.

W 1 Kor 12 Paweł mówi o wspólnocie jako ciele, którego członki są potrzebne sobie nawzajem. Wersety 22–26 zwracają szczególną uwagę na tych, którzy wydają się słabsi. Wartości człowieka nie można mierzyć popularnością ani wynikiem na zajęciach.

Nie musisz już dziś wiedzieć, jakie są wszystkie twoje zdolności. Możesz rozwijać je stopniowo i prosić o pomoc.

Cele lekcji

• Odszukuje porównanie w 1 Kor. 12:12–27.

• Podaje dwa przykłady różnych zadań.

• Wyjaśnia, dlaczego nie wolno oceniać czyjejś wartości po zdolnościach.

• Wskazuje w tekście odpowiedź na pytanie: Które osoby Paweł poleca otaczać szczególną troską?

Przebieg zajęć

Wprowadzenie i pytanie — 5 min

Powtórz jedną myśl z poprzedniego modułu i zapytaj: Kogo szczególnie poleca szanować Paweł w 1 Kor. 12? Zapisz odpowiedzi bez oceniania dziecka.

Lektura Biblii i kontekst — 10 min

Odszukajcie 1 Kor. 12:12–27; Rz 12:3–8. Przeczytajcie wersety w całości wraz z sąsiednimi zdaniami. Paweł przedstawia zbór jako jedno ciało z wieloma członkami. Każdy jest potrzebny, lecz wszyscy nie wykonują tych samych zadań. Rozmaite uzdolnienia i dary mają służyć wspólnemu dobru i być używane z pokorą. Podkreślcie dwie obserwacje wynikające wprost z tekstu.

Rozmowa i rozumienie — 10 min

Porównajcie zdanie autora i własny przykład z życia. Podkreśl myśl: Różnorodność darów ma wzmacniać współpracę i szacunek, szczególnie wobec mniej widocznych osób. Poproś uczestników o pokazanie podstawy w tekście.

Ćwiczenie i zastosowanie — 11 min

Ułóżcie papierowe puzzle przedstawiające społeczność: różne zadania tworzą całość. Każda osoba zapisuje albo rysuje, jak może pomóc, ale nikt nie musi mówić o sobie publicznie. Wyjaśnijcie, co znaczy słowo „potrzebny". Udział i forma odpowiedzi pozostają dobrowolne. Nie żądaj osobistych zwierzeń.

Podsumowanie i zadanie domowe — 4 min

Sprawdź, czy uczestnicy potrafią odpowiedzieć: Kogo szczególnie poleca szanować Paweł w 1 Kor. 12? Przypomnij myśl: Różnorodność darów ma wzmacniać współpracę i szacunek, szczególnie wobec mniej widocznych osób. Propozycja dla rodziny: Zauważcie w domu lub zborze pracę osoby, która zwykle pozostaje w cieniu, i okażcie jej wdzięczność.

Ćwiczenie uzupełniające

Na schemacie ciała zapisz trzy różne zadania i jedną zasadę wzajemnego szacunku.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Kogo szczególnie poleca szanować Paweł w 1 Kor. 12?

Także te osoby, które wydają się słabsze lub mniej widoczne; wszyscy powinni mieć wzajemne staranie.

Do czego Paweł porównał zbór?

Do jednego ciała, którego różne członki są potrzebne.

Dlaczego nie należy przechwalać się umiejętnościami?

Dary służą wspólnemu dobru i nie określają wartości osoby.

Które osoby Paweł poleca otaczać szczególną troską?

Także tych, którzy wydają się mniej silni lub mniej widoczni.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym przekładzie, także szerszy kontekst wskazanych wersetów
- karta pracy SM-G3-A-43
- kartki, kolorowe kredki i tablica do wspólnych notatek
- porównywane fragmenty Biblii, kartki do analizy argumentów

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- 1 Kor 12 i Rz 12 mówią o różnorodnych darach i posługach, których miarą jest dobro wspólnoty. Nie przypisuj dziecku etykiet duchowych ani przymusowych funkcji. | Uzupełnienie IV: 1 Kor 12 dowartościowuje członki uznawane za słabsze i podkreśla współzależność. Wykazy darów nie ustanawiają hierarchii ludzkiej wartości. Uczestnik nie musi ujawniać zdolności, doświadczeń duchowych ani brać udziału w wystąpieniach publicznych; rozpoznawanie darów nie może być przymusem.
- Oddziel obserwacje zawarte w tekście od wniosków i odniesień współczesnych; pozostaw czas na pytania, także bez odpowiedzi.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- Obraz jednego ciała z 1 Kor. 12:12–27 podkreśla zależność od innych oraz godność pozornie mniej znaczących osób. Nie oznacza jednak obowiązku zgadzania się na każde żądanie grupy.

• Listy darów w 1 Kor. 12 oraz Rz 12 nie są identyczne. Paweł wymienia różne funkcje i działania, a w 1 Kor. 13 umieszcza je w perspektywie miłości.

• Unikaj utożsamiania umiejętności dziecka z niezawodnie rozpoznanym „darem duchowym”. Można zachęcać do odkrywania zdolności i troskliwej służby bez duchowych etykiet.

• 1 Kor. 12:26 mówi o współodczuwaniu cierpienia i radości. Uwaga wspólnoty obejmuje również osoby ciche, chore, nowe, z niepełnosprawnościami czy o innych potrzebach.

• W starszych grupach oddziel opis charyzmatów nowotestamentowych od późniejszych sporów doktrynalnych. Stanowiska muszą wynikać z argumentów, a prowadzący powinien ujawnić zakres niepewności.

• Nie ogłaszaj diagnoz duchowych zdolności dziecka ani nie wywieraj presji na uzewnętrznianie darów.

• 1 Kor 12 i Rz 12 mówią o różnorodnych darach i posługach, których miarą jest dobro wspólnoty. Nie przypisuj dziecku etykiet duchowych ani przymusowych funkcji.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: 1 Kor 12 dowartościowuje członki uznawane za słabsze i podkreśla współzależność. Wykazy darów nie ustanawiają hierarchii ludzkiej wartości. Uczestnik nie musi ujawniać zdolności, doświadczeń duchowych ani brać udziału w wystąpieniach publicznych; rozpoznawanie darów nie może być przymusem.

Kontynuacja w domu

Razem zastanówcie się, czy w waszej grupie ktoś regularnie pozostaje niezauważony.